

ՄԵՆԵԴԻ ՀԱՄԵՂ՝ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ, Ի ՆԱՐԵԿԱՑԻՈՅ ԱՍԱՑԵԱԼ

(Գրչագիր Տաղարանի ֆադուստ)

Սէր յառաօտէն, սէր յառաօտէն նեմեալ՝
 իւր անձուկ ծագմամբ.
 Ծագմանն արեւելք, ծագմանն արեւելք անուն՝
 այն արուսեկին.
 Մի՞թէ յայն ի վայր, միթէ յայն ի վայր վայրի՝
 սալի՞ղ սարածեալ.
 Կամ սիրոյ երջան, կամ սիրոյ երջան առեալ
 ասեղբ սարածեալ.
 Նա ի ծով վաղ ընթացեալ՝
 դուռն արեւելեան,
 Ծայրարձակ լեռանց բարձանց՝
 ցաւղ սարածանէր.
 Արեւմտեանի սեռից
 լըմամբ միացեալ,
 Աղբուս ձայն աղի առնէր
 ի ծայրս արեւուն.
 Ի զարդ շաւիղաց փայլեալ
 ոսկեթել շողին:
 Մի՛ դու նուազեմար, լուսին,
 զարդ գիւեհային.
 Զարդ փայլինազարդ փայլէր
 գայր յարեմըսից
 Հովիտ նըմանեալ լեռանց՝
 սէր եղբորորդոյն.
 Ես սիրոյ պատգամ ունիմ
 գիր ողջունաբեր,
 Ի միջօրէի գրքի
 գիարսն իմ ցանկալի,
 Այծեման նման դառնայր
 հովիտ շուշանին,
 Խաղալով դառնայր եւ գայր
 ըզուէր իւր յայտնէր.
 Վարս մանրանձրեւով լըցեալ
 յեռմամբ մարգարաց,
 Գանգուր ոսկեփող կիսուած
 սափիրանափայլ,
 Բարձր ի վեր բեմբին նայէր՝
 ընդդէմ Փառանու.
 Խայտեալ խընձորով սիրոյ
 խաղ առնէր ի վայր: